

18.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV / 686 -0 / 2017
Érkezett:	2017 MÁRC 08.
Példány:	1
Melléklet:	11 db
Kezelőiroda:	<i>ml</i>

Alkotmánybíróság
1015 Budapest, Donáti u. 35-45.

A felperesi Frekvent Kft.
[REDACTED]
alkotmányjogi panasz

Benyújtva a BKKB-hoz,
Elsőfokú ügyszám:
20.P/g.XI.20.495/2015/13

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Jelen beadvánnyal a Frekvent Kft. alkotmányjogi panaszt terjeszt elő.

Az előterjesztő családi mikrovállalkozás adatai:

A mikrovállalkozás neve: Frekvent Kft
[REDACTED]

Képviseli: dr. Fellegi Endre ügyvezető
A képviselő címe megegyezik az előterjesztő kft. székhelyével
A képviselő e-mail címe: [REDACTED]

A képviseleti jogosultság a cégbírósági nyilvántartás alapján ellenőrizhető, de becsatolom a legutóbbi aláírási címpéldányt (31. old.) és a legutóbbi hiteles cégkivonatunk másolatát is (32. old.).

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg bírói döntés alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azt. Kérem az ügy tisztességes tárgyalását. (A kérelmeket részletesebben ld. alább.)

A polgári ügyben hozott panaszolt, megsemmisíteni kért bírói döntés:

Másodfokú ítélet: Fővárosi Törvényszék **3.Gf.75.589/2016/3** – mellékelve (ld 8. old)
Elsőfokú ítélet: Budai Központi Kerületi Bíróság **20.P/g.XI.20.495/2015/13** – mellékelve (ld 15. old)
A másodfokú bíróság alkotmányos jogaink megsértésével helyben hagyta a kérelmek elsőfokú bíróság általi jogsértő elutasítását.

Egyéb feltételek, nyilatkozatok

Az Alaptörvényben biztosított jog megnevezése: 24. cikk 2. bekezdés d. pontja, mely szerint az Alkotmánybíróság alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját.

Panaszomat tehát az **Abtv. 27. §**-ára alapítom, mely szerint alkotmányjogi panaszban támadható a fent megadott és csatolt bírói döntések, mert álláspontom szerint azok durván sértik társaságunk alaptörvényben biztosított jogait.

A fellebbezési jogot kimerítettük, melyet az első és másodfokú ítélet becsatolásával igazolok.
A 60 napos benyújtási határidő nem járt le. A másodfokú ítéletet 2017. január 20.-án kaptam kézhez, melyet az ítélet borítékja másolatának csatolásával igazolok (ld. 29. old).

Az ügyben sem felülvizsgálati eljárás, sem perújítás nem indult.
Az alább bemutatott több alaptörvény-ellenességgel a bíróság egyrészt az **elévülést**, másrészt a bizonyítási eljárás alapuló valódi érdemi **ítélkezés kizárását** igyekezett megideologizálni. Az alaptörvény-ellenesség tehát a kérelmet elutasító **bírói döntést érdemben befolyásolta.**

Ugyanakkor álláspontom szerint az ügy az igazságszolgáltatás működése, kötelessége és feladata tekintetében **alkotmányjogi jelentőségű kérdéseket is felvet.**

Érintettség

Álláspontom szerint a panaszolt, megsemmisíteni kért másodfokú ítélet az Alaptörvény valamennyi alábbi rendelkezéseit sérti:

R) cikk (2) Az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek.

XXIV. cikk (2) Mindenkinek joga van törvényben meghatározottak szerint a hatóságok által feladatuk teljesítése során neki jogellenesen okozott kár megtérítésére.

XXVIII. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

XXVIII. cikk (7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

Az Alaptörvény bíróságokra vonatkozó részei:

25. cikk (1) A bíróságok igazságszolgáltatási tevékenységet látnak el. A legfőbb bírósági szerv a Kúria.

28. cikk. A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

Előzmények

A bíróság 2014-ben lezárt egy 20, azaz húsz éve tartó, egyszerű jogkérdésekről szóló pert, amely egy 1991-ben kezdődő, de 24, azaz huszonnégy évig tartó felszámolási eljárással volt kapcsolatban.

Az ügyben hozott jogerős ítélet ellen felülvizsgálati és kiegészítési kérelmet voltam kénytelen betervezni.

A bíróság a kiegészítési kérelmet elfektette, hogy bevárja a Kúria elutasító felülvizsgálati döntését, majd arra hivatkozással, a hiányolt jogerős ítélet fellelése nélkül elutasította azt.

A 22. oldaltól becsatolt Gfv.IV.30.098/2012/5 számú felülvizsgálati ítélet viszont értelemszerűen nem terjedhetett ki azokra a kérdésekre, amelyeket a másodfokú ítélet kereseti és kiegészítési kérelem ellenére sem tartalmazott.

A felülvizsgálati ítélet kártérítés jogalapjaként csak semmis, ill. érvénytelen szerződés megkötését jelölte meg, holott ilyen butaságot én nem is kértem. Amit, viszont kértem, vagyis a szerződés érvényessége esetén a szerződésszegésből eredő kártérítést soha sem bírálták el, pedig bizonyítását az elsőfokú bíróság a 7.G.300.395/2009/4 számú jegyzőkönyvbe fogalmazott jogerős végzéssel elrendelte (ld. 28 old). A Kúria azonban a szerződésszegésre vonatkozó kártérítési kérelmet iratellenesen eleve nem létezőnek tekintette, ugyanakkor megállapította, hogy kérhetjük a szerződés teljesítését (meg is tettem).

Ezen előzmények után indult a panaszolt, megsemmisíteni kért bírói döntéssel végződő peres eljárás.

Alkotmányvétség tényei és indoklása

A csatolt **3.Gf.75.589/2016/3** számú ítélet (8. old) érdemi indoklási részében aláhúztam és a hivatkozás megkönnyítése céljából a lap szélén számozással láttam el a döntést hozó bíróság kirívóan alkotmányvétségű kizárásait, melyeket *dőlt betűvel* az alábbiakban kiemeltem (a számozás logikai sorrendet követ):

(1) ... *függetlenül attól, hogy arról a bíróságok döntöttek-e vagy sem – az anyagi jogerő bekövetkezett.*

Tényállás: Az ítélet tehát azt tartalmazza, hogy az anyagi jogerő nem az ítélettel, hanem a kérelem benyújtásával keletkezik, bírói döntésre nincs is feltétlen szükség. Ez így a jog teljes semmibe vétele, hiszen így bárki bármilyen kérelem bírósághoz történő benyújtásával jogerős helyzetet teremthet.

Indoklás: A jog ilyen semmibe vételével a bíróság durván megsértette társaságunk igazságszolgáltatáshoz fűződő alapvető alkotmányos jogait, hiszen a bíróság a tisztességre és a józan észre vonatkozó következő alkotmányos kötelezettségeit igen durván megszegte: Alaptörvény R) cikk (2), XXVIII. cikk (1) és a 28. cikk. Álláspontom szerint az ilyen elveket valló bírók alkalmatlanok hivatásuk betöltésére.

(2) ...*ha elfogadnánk a felperesi álláspontot, ... úgy a korábbi perekben „érvényesített” kártérítési igényre vonatkozó nyilatkozat nem az elévülés megszakadását eredményezte volna, hanem ... azt, hogy a pert ... az elsőfokú bíróságnak meg kellett volna szüntetnie.*

Tényállás: Tehát itt is előjön az a fura ötlet, hogy egy per megszüntetését nem egy korábbi jogerős ítélet, hanem csak a kérelem alapozza meg. Itt a bíróság a felperesi kártérítési kérelmet lekicsinylően olyan nyilatkozatnak titulálja, amelyet ítélet nélkül is anyagi jogerőt keletkeztető elutasításként kezel. Alkotmányos alapjogunkat sérti az olyan kérelmek elbírálásának megtagadása, illetve automatikus elutasításának ténye, amelyeket korábban keresetünkben kértünk ugyan, de azt az ügy lezárása ellenére sem érdemben sem pedig eljárásjogi vonatkozásban nem bíráltak el.

Indoklás: A bíróság döntésével alkotmányos jogunkat sértette. A jog ilyen semmibe vételével ugyanis a bíróság durván megszegte a tisztességre és a józan észre vonatkozó alkotmányos kötelezettségeit, melyeket az Alaptörvény R) cikk (2), XXVIII. cikk (1) és a 28. cikk egyértelműen előír.

(3a) ... *a kereseti kérelemhez kötöttség nem jelenti egyben a jogcímhez kötöttséget is.*

Tényállás: Ez egy olyan tétel, amely jogszerű és nem alkotmányellenes, hiszen éppen azt fejezi ki, hogy a jogot a bíró szabadon alkalmazza és e tekintetben nincs kötve a felek esetleges téves jogértelmezéséhez, mert nem az előadott jogcím, hanem az előadottak tartalma a kérelem.

Az ítéletnek ezt a részét azért emeltem ki, mert bizonyítja, hogy a bíró ismeri a jogot, tehát az alábbi alkotmányos sértőnek tekinthető jogsértéseket **szándékosan követte** el.

(3b)*nem jelenti azt, hogy a bíróságnak vizsgálnia kell a Ptk. valamennyi, a felek jogviszonyára esetleg alkalmazandó rendelkezését.*

Tényállás: Tehát az ítélet a (3a) pontban megfogalmazottak alapján azt következteti, hogy a bíróságnak **nem kell vizsgálnia a felek jogviszonyára vonatkozó valamennyi létező jogszabályi rendelkezést.** Ha tehát a fél hivatkozik valamilyen jogszabályra, sőt azt a fellebbezésében és kiegészítési kérelmében külön is nyomatékosítja (már pedig nyomatékosítottam), akkor a panaszolt ítélet szerint a bíró simán megteheti, hogy ezeket szándékosan semmibe veszi.

Indoklás: A bíróság ilyen magatartása sérti az igazságszolgáltatáshoz fűződő alapvető alkotmányos jogainkat. Az Alaptörvény megsértett előírásai: XXVIII. cikk (1), XXVIII. cikk (7), 28. cikk.

(3c) *a bíróság nem jogosult, illetve nem köteles további jogcímek vizsgálatára.*

Tényállás: Tehát az ítélet a (3a) pontban megfogalmazottak alapján azt következteti, hogy a bíróságnak **nem kell vizsgálni bizonyos jogcímeket**, még akkor se, ha annak vizsgálatára a fél az eljárás, illetve a jogorvoslatok során kifejezetten hivatkozik. A bíró tehát nem szakmai tudása vagy bírói tisztessége, hanem kénye-kedve szerint válogathat az elbírálandó jogcímek között.

Indoklás: A bíróság ilyen magatartása sérti az igazságszolgáltatáshoz fűződő alapvető alkotmányos jogainkat. Az Alaptörvény megsértett előírásai: XXVIII. cikk (1), XXVIII. cikk (7), és a 28. cikk.. Az a kiszólás, hogy a bíróság „nem jogosult”, illetve „nem köteles” azt is jelenti, hogy a bíróság megtagadta az Alaptörvény 25. cikk (1) szerinti igazságszolgáltatási kötelezettségét is.

(4) ...*ugyanazon perben a felperes nem kérheti a szerződés teljesítését, és feltételesen ezen igény elutasítása esetén nem alapíthat jogot a szerződéstől történő elállásra.*

Tényállás: A bíróságoknak a jogvitát kell rendezni, ez az elsődleges szempont. Álláspontom szerint – függetlenül attól, hogy arra a felek konkrétan hivatkoztak-e vagy sem – a felmerült konkrét jogvita

rendezése érdekében a bíróság az alábbi jogszabályok bármelyikét alkalmazhatta volna (értsd köteles lett volna alkalmazni):

- szerződés semmissége, érvénytelensége és a régi Ptk. 237. § (2) alkalmazása
- teljesítés követelése, érvényessé nyilvánítás esetén akár a régi Ptk 238. § alkalmazásával
- szerződésszegésből eredő kártérítés
- harmadik fél visszautasítása miatti rendelkezés (rég Ptk. 233. § (2))
- a jogszavatosság elállást nem igénylő alakzatának (rég Ptk. 370. §) alkalmazása
- a szerződéstől való elállás jogkövetkezménye
- a jogszavatosság elállást igénylő alakzata

A felsorolt jogi megoldások bármelyike – a felsorolás szerinti logikai sorrendben – a jogvita elrendezésére alkalmasak lehetnek, sőt az összecszerűség is minden esetben ugyanaz. Jogkérdés, hogy ezek önálló kérelmek vagy csak a perbeli pénzkövetelésre irányuló jogcímek. Álláspontom szerint ezt a Polgári Perrendtartás megfelelően rendezi. (perfüggőség, vagylagos kérelem, előkérdés eldöntése, közbülső, illetve részítélet, kérelemhez kötöttség, jogcímhez való kötetlenség stb.).

A bíróság a panaszolt perben korlátozta a felperesi kérelmek/jogcímek érvényesíthetőségét.

Ha a bíróság szerint a lehetséges jogi megoldások logikai összefüggése kizárja, hogy a felperes mindegyiket egy perben érvényesítse, akkor a felperes egymásra logikailag épülő több per indítására kényszerül. Ennek helyessége eljárásjogilag erősen vitatható és ésszerűtlen, de az meg egyenesen elfogadhatatlan, hogy új per kényszerű indítása esetén az előadott jogi megoldásokat az időközben beálló kivédhetetlen elévülésre hivatkozva utasítsák el. Hab a tortán, hogy a bíróság szerint az általa el nem bírált kérelmek/jogcímek ugyanakkor anyagi jogerővel bírnak (ld. fentebb).

Az eljárásjog nem követelheti meg (és nem is követeli meg) az érdekérvényesítés olyan módját, amely ellentétes a felperes elsődleges jogi meggyőződésével. Ilyenkor joggal várja el a felperes, hogy a bíróság a logikailag először eldöntendő megoldást döntse el, hiszen pl. a felperes addig nem kérheti (vagy csak feltételesen kérheti) a teljesítést vagy kártérítést, ameddig álláspontja szerint a szerződés jogszabálysértő. A felperes addig legfeljebb feltételesen hivatkozhat a jogszavatosság elálláson alapuló alakzatára, ameddig az elállással kizárná más jogviszonyok bíróság általi megítélését. A jogi megoldások tehát csak a fenti felsorolás sorrendjében dönthetők el, de a bíróság ezt megtagadta.

Indoklás: A bíróság korlátozta az egy perben eldönthető, de egy jogviszonyra vonatkozó kérelmek/jogcímek elbírálását, ugyanakkor nem követelheti meg valamennyi lehetséges jogcímre való hivatkozást. Amikor viszont a felperes igénye érvényesítése érdekében az el nem bírált kérelmet/jogcímet az első per lezárása után külön perben kívánta érvényesíteni, akkor elévülés, illetve az elállás feltételekhez való kötése miatt (duplán kiterhelt perköltség fizetése mellett) a bíróság azt kivédhetetlenül elutasította. A bíróság ilyen tisztességtelen és a józan ész nélkülöző magatartásával megsértette az igazságszolgáltatáshoz fűződő alapvető alkotmányos jogunkat. Az Alaptörvény megsértett előírásai: XXVIII. cikk (1), 28. cikk. Az a kiszólás, hogy a felperes „nem kérhet”, illetve „nem alapíthat jogot” a konkrét ügyben azt jelenti, hogy a bíróság társaságunk részére megtagadta az Alaptörvény 25. cikk (1) szerinti igazságszolgáltatási kötelezettségét is.

(5a) ... kötelezett a teljesítés előkészítéséhez szükséges idő elteltével köteles teljesíteni.

Tényállás: A bíróság ismerte, mert hivatkozott a régi Ptk. 280. § (2) bekezdésére, tehát ezen jogszabály alkalmazását nem tévedésből, hanem **megfontolt szándékossággal** vette semmibe.

(5b) ...harmadik személlyel kötendő adásvételi szerződés is szükséges volt, amely nem írja felül a Ptk. azon rendelkezését, mely szerint ha a teljesítés ideje nincs meghatározva, bármelyik fél a másik fél egyidejű teljesítését követelheti.

Tényállás: A bíróság tehát szándékosan nem akarta észlelni, hogy a szerződés aláírásakor társaságunk kényszer helyzete következtében nyilatkozatok megtételével azonnal teljesítette azt a szerződéses kötelezettségét, hogy írásban nyilatkozzon olyan jogi eljárások visszavonásáról, amelyek megszűnésével a felszámoló és komája jogi kockázat nélkül folytathatta az általa felszámolt cég vagyonának arcátlan felélését. Tehát felperes teljesített, így a bíróság megállapításával ellentétben a **másik félnek semmilyen további teljesítés követelésére nem volt lehetősége, illetve nem is állt érdekébe**, ilyen követeléssel alperesek nem is éltek. Hab a tortán, hogy a társaságunk érdekébe álló, de elmaradt teljesítések több jogi problémát vetettek fel, mely jogkérdések a bíróság előtt peresítve voltak. Tehát a jelen nem lévő harmadik személlyel történő egyidejű (azonnali) szerződéskötés bíróság általi perdöntő megkövetelése jogsértő és nyilvánvalóan eleve lehetetlen (értsd butaság).

Indoklás: A bíróságnak az elévülés szempontjából perdöntő teljesítési határidőre vonatkozó jogszabályok szövegét elsősorban annak céljával és az Alaptörvénnyel összhangban kellett volna értelmezni. A bíróság az Alaptörvényt nem is értelmezte, a vonatkozó jogszabály értelmezése pedig nem felel meg az Alaptörvény 28. cikke által megkövetelt józan észnek, viszont nagyon is megfelelt az előre eltervezett ítéleti koncepciónak.

(6) ...*Kúriai ítélet ... kézhezvételének időpontjától számított egy éven belül sem került sor a jelen perbeli igény érvényesítésére.*

Tényállás: Ez egy igaz állítás, de jogsértő, hogy az elévülés 5 éves időtartama helyett az ítélet csak 1 évet említ (az 1 éves szabály feltételei eleve nem teljesülnek).

Amikor kézhez kaptam az előzményben már leírt több mint 20 évig tartó pert lezárni szándékozó másodfokú ítéletet azt észleltem, hogy a bíróság csak egy témával foglalkozott és így a jogvitát teljességgel nem döntötte el. Ezért kiegészítési kérelmet és jogsértés miatt felülvizsgálati kérelmet terjesztettem elő.

Sajnos bevett bírói gyakorlat, hogy a kiegészítési kérelmeket (és megjegyzem, hogy a polgári ügyekben a perújításokat) a bíróságok rendkívül felületesen, érdemi indoklás nélkül, előre eltervezett elutasítás érvényesítésével kezelik. Bevett gyakorlat a vonatkozó jogszabály bemásolása, majd annak érdemi indoklás nélküli kinyilatkoztatása, hogy ez az, ami nem teljesült, egyébként az elbírálás tényét meg se próbálják megtalálni. A Bíróság rendre leszögezi és most is leszögezte, hogy a kiegészítési kérelem elutasítása azért is indokolt, mert jogszabály szerint az ítélet indoklását amúgy sem lehet kiegészíteni. (Akkor meg minek van kiegészítési kérelem?)

Most is alkalmazták azt a praktikát, hogy a kiegészítési kérelmet egyszerűen félre tették és először a hiányos ítélet egyéb jogorvoslati kérelmét (jelen esetben a felülvizsgálati kérelmet) terjesztették fel és annak eredményét tudatosan kivárták. Így fordulhatott elő (rendre így fordul elő), hogy a Kúria ítélete előbb készült el, mint a kiegészítési kérelem elbírálása. Ebből következik, hogy a Kúria ítéletével az elévülés megszakadása nem állhatott elő, hiszen elvileg a kiegészítési kérelem elbírálásával az ügy tisztességes rendezése még nyitva állt. **A bíróságok annyira semmibe veszik a kiegészítési kérelmet, hogy azt még az elévülés tekintetében is lenullázzák.**

Először tehát meghozták az elutasító felülvizsgálati ítéletet, majd később megtörtént a kiegészítési kérelem rutinszerű elutasítása is. A felülvizsgálati ítéletben a Kúriának csak az ítélet törvényességét lett volna szabad vizsgálnia, de iratellenesen megállapította, hogy a felperesnek egyéb kérelme nem volt.

A kiegészítési kérelem elutasítását követően nyújtottam be a jelen panasszal érintett keresetet, tehát az elévülés letelte szóba se jöhet. A kiegészítési kérelem tisztességes elbírálása lezárhatta volna a jogvitát, de nem zárta le. A panaszolt perben a bíróságok nem találtak olyan jogerős ítéletet, amely alapot adott volna az eljárás megszüntetésére, tehát lényegében felülbírálták a kiegészítési kérelemre hozott selejtes elutasító végzést, a kereset gyors eljárásjogi elutasítására nem volt lehetőség.

Tanulság: Kiegészítési kérelem helyett rögtön új pert kell indítani, bár ez esetben alapvető jogkérdésként vetődik fel, hogy a perköltségeket tényleg kétszer kell-e megfizetnie.

Indoklás: A kiegészítési kérelmek elbírálása (általában is) kirívón jogsértő és tisztességtelen, még az elévülésre gyakorolt hatását is semmibe vette a bíróság. Álláspontom szerint ezzel az Alaptörvény következő szakaszai sérültek: R) cikk (2), XXVIII. cikk (1), 28. cikk.

(7) Jelen per új, önálló eljárás, amelyre vonatkozóan illetékfizetési kötelezettség keletkezett.

Tényállás: A jelen per kizárólag azért keletkezett, mert a felek közti jogvitát a bíróság az első (előzmény) perben nem rendezte, bár az illethekeket és a perköltséget felszámította. A keresetet egy új perben kellett előadnom, ahol bírósági jegyzőkönyvbe fogalmazott végzéssel bizonyítottam (ld. 28 old), hogy az előző perben szerződésszegés okán kártérítést kértem. A bíróság tehát az adott jogvita tekintetében kétszer számolt fel illethekeket és perköltséget is, miközben egyetlen egyszer sem hozott olyan érdemi döntést, amely a kérelmek bizonyítási eljárásán alapult volna.

Indoklás: A dupla perköltség okán károm keletkezett. Ennek elkerülésére többször és egyértelműen felhívtam a bíróság figyelmét, de a dupla illethekefizetést mégis kikényszerítették, majd hiába kértem annak visszatérítését. A bíróság tehát szándékosan semmibe vette a jogsértés miatti perköltség többszörözést kizáró nyilvánvaló szabályokat és inkább a szándékos károkozást választotta. Álláspontom szerint ezzel sérült az Alaptörvény XXIV. cikk (2) is, mely szerint mindenkinek joga van a hatóságok által feladatuk teljesítése során neki jogellenesen okozott kár megtérítésére. Kárunk az ítélet megsemmisítésével és a dupla kifizetés visszatérítésével megtérülhet, de szükséges az ügy tisztességes elbírálása is.

Kérelmek (a, b):

Ha az Alkotmánybíróság az Abtv. 27. §-a szerinti eljárásban megállapítja a bírói döntés alaptörvényellenességét, a döntést megsemmisíti. Az Alkotmánybíróság a bírói döntés megsemmisítése esetén megsemmisítheti a döntéssel felülvizsgált **más bírósági** vagy hatósági döntéseket is.

a.) A fentiek alapján kérem a panaszolt ügy ítéletei alaptörvény-ellenességének megállapítását és az ítéletek megsemmisítését.

Kérem új, tisztességes és szakszerű eljárás lefolytatását.

b.) Kérem továbbá, hogy az Alkotmánybíróság a döntéssel együtt vizsgálja felül és semmisítse meg a Kúria Gfv.IV.30.098/2012/5 számú felülvizsgálati ítéletét (ld. 22. oldalt) és az azt megelőző elsőfokú és másodfokú ítéleteket is. Ezt a felülvizsgálati ítéletet a jelen beadványban az „Előzmények” címszó alatt már ismertettem.

Indoklás:

- Az előzmény perhez tartozó, megsemmisíteni kért Gfv.IV.30.098/2012/5 felülvizsgálati ítélet hatáskört túllépve egyszerűen letagadta felperes szerződésszegésre vonatkozó kérelmének létezését, pedig azt a 28. oldalon becsatolt jegyzőkönyvbe fogalmazott végzés is igazolja. A felülvizsgálati ítélet tehát az igazságszolgáltatás igénybevételéhez fűződő olyan alkotmányos jogokat sért, mint az Alkotmány XXVIII. cikk (1), és a 25. cikk (1).

- E felülvizsgálati ítélet, illetve a megelőzően hozott első- és másodfokú ítéletek ellen határidőben alkotmányos panaszt azért nem nyújtottam be, mert kérvényem lényeges eleme nem is lett elbírálva, így célszerűen új kereset indítása mellett döntöttem.

- Álláspontom szerint a szerződés semmisségére, érvénytelenségére vonatkozó kérelem/jogcím csak akkor bírálható el, ha az Alkotmánybíróság e felülvizsgálati ítéletet és a megelőző első- és másodfokú ítéleteket is megsemmisíti és az ügy elbírálást a panaszolt eljárással egyesítve bírálják el. Ennek hiányában a főkolompos felszámoló biztosan megússza visszaéléseit.

- Megjegyzem, hogy a szóban forgó szerződés arról szól, hogy a felszámoló és komája részünkre kárt okozó, rosszhiszemű magatartása beszüntetéséért cserébe azt kapja (kényszeríti ki), hogy társaságunk írásban nyilatkozzon a felszámoló és komája felszámolási eljárásban elkövetett visszaéléseire vonatkozó jogi eljárások visszavonásáról. Felháborító módon a bíróságok az elmúlt évtizedekben a törvényes felszámolás helyett csak a felszámoló és komája vélt polgári jogait harsogták.

Mellékletek:

A panaszolt ügy másodfokú ítélete - 3.Gf.75.589/2016/3	8. oldal
A panaszolt ügy elsőfokú ítélete - 20.P/g.XI.20.495/2015/13	15. oldal
Az előzmény per felülvizsgálati ítélete – Gfv.IV.30.098/2012/5	22. oldal
Az előzmény per elsőfokú jegyzőkönyvének végzése - 7.G.300.395/2009/4	28. oldal
Kézhezvétel igazolásához boríték másolat	29. oldal
Nyilatkozat az indítvány és a személyes adatok nyilvánosságáról	30. oldal
Aláírási címpéldány másolata	31. oldal
A legutóbbi hiteles cégkivonat másolata	32. oldal

Budapest, 2017. február 21.

Tisztelettel:

Frekvent Kft. képviselőjében
Dr. Fellegi Endre ügyvezető